

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

לפני כבוד השופט יעקב סולומון

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. איהב שבלי ת"ז

2. יעל לנדאו ת"ז

נוכחים:

מטעם המאשימה: עוה"ד זיו דניאלי

מטעם הנאשם 1: בעצמו

מטעם הנאשם 2: בעצמו וע"י עוה"ד לוינשטיין שמואל

פרוטוקול

גזר דין

א. כתב האישום, הסדר הטיעון וההליך שלפני :

1. ביום 13.9.2018 הגישה המאשימה כנגד הנאשם מס' 1, הנאשם מס' 2 (להלן ביחד: "הנאשמים") וקיבוץ גבע (להלן: "הקיבוץ"), כתב אישום שעניינו ביצוע עבירות בבעלי חיים. הנאשמים והקיבוץ כפרו בעובדות כתב האישום ונשמעו עדים מטעם המאשימה.

2. בדיון שהתקיים ביום 22.6.2020 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו בוטלו האישומים כנגד הקיבוץ, והוגש כתב אישום מתוקן (מא/7). הנאשמים חזרו מכפירתם, הודו והורשעו בכל המיוחס להם בעובדות כתב האישום המתוקן.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

3. הנאשם מס' 1 והנאשם מס' 2 (להלן ביחד: "הנאשמים") הורשעו במסגרת הסדר הטיעון, כאמור, בביצוע העבירות הבאות:

א. עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים – עבירה בניגוד לסעיף 2(א) + סעיף 17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק צער בעלי חיים").

ב. החזקת בעל חיים מבלי לספק לו את צורכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו – בניגוד לסעיף 1א2(א) + סעיף 17(ב) לחוק צער בעלי חיים.

ג. הובלת בעל חיים חולה או פצוע שלא לצורך טיפול רפואי – בניגוד לתקנות 6(א)(1) ו-6(א)(3) + תקנה 18(א)(4) לתקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), תשס"ו-2006 (להלן: "תקנות צער בעלי חיים הובלת בהמות").

ד. הטענת בהמה על ידי תפיסה בפרוותה – בניגוד לתקנה 9(א)(4) + תקנה 18(א)(4) לתקנות צער בעלי חיים הובלת בהמות.

בנוסף, הנאשם מס' 1 הורשע בביצוע העבירות הבאות:

א. שחיטת בהמה שלא בבית מטבחיים וללא פיקוח וטרינרי – עבירה בניגוד לתקנות 30(א) ו-48 לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד-1964 (להלן: "תקנות מחלות בעלי חיים"), יחד עם סעיף 28 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], תשמ"ה-1985 (להלן: "פקודת מחלות בעלי חיים").

ב. עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה – עבירה לפי סעיף 218 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

4. על פי המבוא לכתב האישום המתוקן, בין השנים 2014-2017 עסק הנאשם מס' 2 בגידול כבשים ובניהול דיר בקיבוץ (להלן: "הכבשים" ו-"הדיר"), בעוד שהנאשם מס' 1 עסק בסחר והובלת בעלי חיים לשחיטה, כאשר במסגרת עיסוקו רכש כבשים מהנאשם מס' 2 במספר רב של הזדמנויות.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 5. אישום ראשון: בהתאם לעובדות אישום זה, ביום 17.6.2018 רכש הנאשם מס' 1 מהנאשם מס' 2
2 כבש חולה בסך של 1,700 ₪, שחט אותו בתחומי הדיך ללא פיקוח וטרינרי והעמיסו לרכב יחד עם
3 הנאשם מס' 2. לאחר מכן ועל מנת לבדוק אם הוא בחיים, בעט בבטנו.
4
- 5 6. אישום שני: בהתאם לעובדות אישום זה, ביום 18.11.2016 העמיסו הנאשמים - לרכב הובלה
6 ללא רמפת העמסה - כבשה שסבלה מצניחת רחם, זאת על ידי תפיסה בפרוותה.
7
- 8 7. אישום שלישי: בהתאם לעובדות אישום זה, במספר הזדמנויות שחט הנאשם מס' 1 מספר
9 כבשים בדיך, זאת ללא פיקוח וטרינרי ובידיעתו של הנאשם מס' 2. בנוסף, תואר כי במספר
10 הזדמנויות השליך הנאשם מס' 2 טלאים שנועדו לפח בעודם בחיים, וכן במספר הזדמנויות
11 העמיסו הנאשמים כבשים חולים או פצועים לרכבו של הנאשם מס' 1.
12
- 13 8. ביום 11.4.2021 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
14
- 15
- 16 ב. טיעוני המאשימה לעונש בתמציתיות:
17
- 18 9. ב"כ המאשימה התייחס בפתח דבריו לערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירות המיוחסות
19 לנאשמים וטען כי במקרה דנן לא מדובר בעבירות קלאסיות של התעללות אלא עבירות בקורבן
20 חסר ישע. עוד הוסיף בטיעונו, כי שחיטה שלא בבית מטבחיים והימנעות ממתן טיפול רפואי
21 מלמדים על היבט כלכלי בביצוע העבירות והדגיש כי עסקינן במקרה אשר לנוכח נסיבותיו יש
22 לקבוע מתחם ענישה גבוה. באשר לטענה כי המאשימה בחרה שלא להעמיד לדין את עד התביעה
23 מר אופיר אורן (להלן: "עד התביעה") אשר הודה בביצוע העבירה במקרה דנן, טען ב"כ
24 המאשימה כי התיק נגדו נסגר מחוסר ראיות (נעמוד 31 שורות 20-21 לפרוטוקול דיון מיום
25 11.4.2021).
26
- 27 10. ב"כ המאשימה הפנה לרשימת אסמכתאות ולרף הענישה הנהוג לשיטתו. לנוכח האמור, סבור ב"כ
28 המאשימה כי העונשים הראויים הם כדלקמן:
29
- 30 ביחס לנאשם מס' 1:
31
- 32 א. מאסר בפועל למשך חודש.
33
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים.
- ג. קנס כספי בסך של 20,000 ₪.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

ד. חתימה על התחייבות כספית.

ביחס לנאשם מס' 2:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שנה.

ג. קנס כספי בסך של 50,000 ₪.

ד. חתימה על התחייבות כספית.

ג. טיעוני הנאשמים לעונש בתמציתיות:

11. ב"כ הנאשם מס' 1 טען כי הנאשם מס' 1 הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר, וכן הוסיף כי מדובר בנאשם אשר עוסק בתחום זה מעל ל-30 שנים ומעולם לא הסתבך בפלילים. עוד טען כי הנאשם מס' 1 רכש ושחט את הכבש בשביל מתנה לאחותו ולא למטרת מסחר, כך שלדבריו מדובר באכיפה ברגנית מאחר והדבר נהוג בחגים ואירועים של המגזר הערבי. לדבריו, מאז המקרה הוא קונה ושוחט רק בבית מטבחים בהתאם לחוק. באשר לאופן העמסת הכבשה החולה, טען כי לא הייתה לו שום כוונה לפגוע בה. לדבריו, רכבו מאושר להובלת בעלי חיים, מוכר במשרד הבריאות והחקלאות ויש לו את כל האישורים הנדרשים לכך. על כן, מבלי להמעיט בחומרת העבירה, ציין כי מדובר בעבירות במדרג הנמוך וכי גם בתיקים חמורים יותר הוטלו עונשים כגון קנסות בסכומים סמליים וענישה צופה פני עתיד. לפיכך, ב"כ הנאשם מס' 1 עתר להסתפק בקנס מופחת והתחייבות להימנע מביצוע העבירה.

12. ב"כ הנאשם מס' 2 הגיש בפתח דבריו מכתב מהרופא הווטרינר של הדיר –ד"ר עמוס בראלי ומכתב של ד"ר חיים ליבוביץ מההתאחדות מגדלי הצאן (1/נ), וכן הודעתו של עד התביעה (נ/2). לדבריו, מדובר בנאשם הנעדר עבר פלילי, המטפל באלפי כבשים מזה כ-30 שנים וכי המקרים המתוארים בכתב האישום הם חריגים ואינם משקפים את ההתנהלות השגרתית והתנאים המוענקים לבעלי החיים בדיר. לטענתו, טענת ב"כ המאשימה כי העבירות בוצעו לשם רווח כלכלי לא הוכחו בראיות ואף לא נטענו בכתב האישום המתוקן.

13. עוד הוסיף כי חלקו של הנאשם מס' 1 גבוה בהרבה מחלקו של הנאשם מס' 2, ולפיכך הענישה צריכה להיות בהתאם. באשר לאישום הראשון, טען כי לא היה פסול במכירת הכבש מאחר ולנאשם מס' 1 היה רכב הובלה מאושר והוא בעצמו היה בעל היתר. באשר לאישום השני, טען

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 לאכיפה בררנית והפנה להודעתו של עד התביעה 1/1, הואיל ועד התביעה הודה בחקירה כי עזר
2 לנאשם מס' 1 להעמיס לרכב כבשה חולה מבלי להיעזר ברמפת העמסה, אולם נגדו לא הוגש כתב
3 אישום. באשר לאישום השלישי, טען כי המאשימה לא הוכיחה מספר מדויק של מקרים ולכן יש
4 להתייחס לכך כשני מקרים. עוד הוסיף, כי הטלאים הושלכו לפח מהסיבה שנולדו עם מוטציות
5 קשות ולא היה להם סיכוי לחיות יותר מכמה שעות. לדבריו, לא מדובר במוות בחנק שכן במקרים
6 כאלה נדרש לקרוא לוטרנר.
7
- 8 14. ב"כ הנאשם מס' 2 הוסיף וטען כי ב"כ המאשימה הציג פסיקה אשר ברובה אינה רלוונטית למקרה
9 דנן, כאשר לדבריו, רוב העבירות בכתב האישום המתוקן הן עבירות מנהליות של קנסות בלבד,
10 ללא מאסר על תנאי או מאסר בפועל. בהקשר זה, טען כי אין לגזור גזירה שווה בין התעללות
11 בחיות מחמד לבין התעללות בחיות משק. לפיכך, טען כי מדובר בעבירות ברף הנמוך של החומרה
12 ועתר להטיל עליו קנס והתחייבות כספית גבוהה.
13
- 14 15. הנאשם מס' 2 בחר להוסיף כי הוא מודה בטעות שעשה, הדגיש כי תנאי המחייב בדיר הם טובים,
15 וכן גינה כל מעשה התעללות בבעלי חיים הנמצאים בדיר.
16
- 17 ד. דיון בטענת אכיפה בררנית (הגנה מן הצדק):
18
- 19 16. ב"כ הנאשם מס' 1 טען כי הגשת כתב אישום כנגד הנאשם מס' 1 בנושא שחיטת כבשים מהווה
20 אכיפה בררנית, מאחר ונהוג בחברה הערבית לשחוט כבשים במהלך חגים ואירועים, והוא לא
21 נתקל בהגשת כתבי אישום כנגד אותם אנשים.
22
- 23 17. ב"כ הנאשם מס' 2 העלה אף הוא טענה בדבר אכיפה בררנית לאור אי העמדתו לדין של עד
24 התביעה אשר הודה בחקירתו כי היה מעורב באירוע המתואר באישום השני לכתב האישום
25 המתוקן.
26
- 27 18. דוקטרינת הגנה מן הצדק הוכרה בפסיקה ועוגנה במסגרת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי
28 [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, והיא מקנה לבית המשפט סמכות להורות על ביטול כתב אישום
29 מקום בו מצא כי הגשתו של כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית
30 לעקרונות של צדק והגינות משפטית, וכן כאשר יש בניהול המשפט פגיעה בזכותו של הנאשם
31 להליך הוגן.
32

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

19. בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ ואח' (31.3.2005) (להלן: "הלכת בורוביץ"), פורטו עקרונות הדוקטרינה ונקבע מבחן תלת-שלבי שעל בית המשפט לבחון: **בשלב הראשון**, זיהוי הפגמים שנפלו בהליכים בעניינו של הנאשם ואת עוצמתם, במנותק משאלת אשמתו או חפותו של הנאשם. **בשלב השני**, בחינה האם בקיומו של ההליך הפלילי, על אף הפגמים שנמצאו, יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בנוסף, **בשלב השלישי**, בחינה האם ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטול כתב האישום, כמו למשל, מתן משקל לטובת הנאשם בקביעת עונשו.

20. במסגרת הלכת בורוביץ הכיר בית המשפט העליון כי אחד המקרים בהם מתעוררת פגיעה בתחושת הצדק וההגינות, הוא בקיומה של "אכיפה בררנית" מצד רשויות האכיפה. כמו כן קבע בית המשפט העליון רף גבוה לקבלת טענה מסוג זה, בין היתר, אם החלטת רשויות התביעה התבססה על שיקולים פסולים ושרירותיות גרידא. בהקשר זה יצוין כי התביעה, ככל רשות מינהלית, נהנית מחזקת התקינות המנהלית, ולפיה פעולותיה נעשות כדין. המבקש לסתור את החזקה זו, רשאי להציג ראיות מתאימות שאז הנטל יעבור לרשות להסביר את התנהלותה (ראו על מהותה של האכיפה הבררנית בפסק דינו של כבוד השופט ע' פוגלמן בע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ, פסקאות 23-35 (10.9.2013), בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר שבע (8.6.1999)).

21. עם זאת, לא כל מצב דברים בו הוגש כתב אישום רק נגד חלק מהמעורבים בלבד נובע מתוך שרירות או מתוך שיקולים פסולים ומביא לכלל מסקנה כי יש לבטל את כתב האישום, וזאת על אף הפגיעה בעיקרון השוויון.

בעניין זה, יפים דבריה של כבוד הנשיאה א' חיות בפסקה 6 לפסק דינה בע"פ 37/07 משה פרג נ' מדינת ישראל (10.3.2008):

"הנה כי כן, הכלל הוא שכל עוד לא הסתבר שאי העמדתם לדין של חלק מן המעורבים בפרשת פלונית נבעה מתוך שרירות או מתוך שיקולים פסולים, אין באכיפה חלקית כזו אף שהיא פוגעת בעיקרון השוויון כדי להצדיק ביקורת שיפוטית פולשנית בין בדרך של הוראה להעמיד לדין את יתר המעורבים ובין בדרך של השוואת מצבם של המעורבים שהועמדו לדין לאלה שלא הועמדו לדין."

מן הכלל אל הפרט

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

22. בטרם אדון בטענה זו לגופה אציין כי הנאשמים הורשעו בהליך זה על בסיס הודאתם בלבד
ובהעדר שמיעת עדויות. על כן, הבסיס העובדתי לדיון בטענה זו נשען על עובדות כתב האישום
המתוקן.

23. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות שהונחו בפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש
לדחות את הטענה להגנה מן הצדק, ואנמק להלן.

24. **ביחס לטענת ב"כ הנאשם מס' 1** - טענתו לא נתמכה בראיות מינימאליות ואני דוחה אותה.
יצוין כי גם אם לטענת ב"כ הנאשם מס' 1 קיימים אנשים ששוחטים כבשים במגזר הערבי, אין
בכך כדי להוות ראיה להסכמה מצד המדינה להתנהלות כזו.

25. **ביחס לטענת ב"כ הנאשם מס' 2** - לאחר שעיינתי בחקירת עד התביעה (נ/2) אני סבור כי לא
הוכח שאי הגשת כתב אישום כנגד עד התביעה נובע מתוך שיקולים פסולים, אמנם עד התביעה
נחקר באזהרה והודה כי עזר לנאשם מס' 1 להעמיס לרכב כבשה אשר סבלה מצניחת רחם מבלי
להיעזר ברמפת העמסה (שורות 25-26 לנ/2), אך אין באי הגשת כתב אישום כנגדו כדי להביא
לביטול כתב האישום כנגד הנאשמים, אך יש בכך כדי להשפיע על מידת העונש שייגזר לנאשמים
בעת קביעת העונש.

26. **אשר על כן, אני דוחה את טענות הנאשמים לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק ולהלן
אגזור את דינם.**

ה. דיון וקביעת מתחם ענישה:

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם
לעקרון המנחה בענישה, שהוא עקרון ההלימה הקבוע בסעיף 40 לחוק העונשין. דהיינו, קיום
יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש
שיוטל עליו. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי
המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות
בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין).

ריבוי אירועים (סעיף 40יג לחוק העונשין):

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

28. הואיל והנאשמים הורשעו בשלושה אישומים הכוללים עבירות דומות, יש להכריע בטרם קביעת המתחם (בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין) האם האישומים מהווים אירוע אחד מתמשך שלגביו יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא, מספר אירועים הנפרדים זה מזה המצדיקים קביעת מספר מתחמי ענישה נפרדים. הצדדים לא העלו טענות קונקרטיות בעניין זה, אך אציין כי ב"כ המאשימה מצא לנכון לייחס בטיעונו לעונש מתחם ענישה אחד לכלל האישומים.
29. בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), נקבע "מבחן הקשר ההדוק". בהתאם למבחן זה, התשובה לשאלה מהו "אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן "קשר ענייני הדוק" ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד גם אם בוצעו תוך תקופת זמן שאינה קצרה (ראו פסקאות 5-7 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז).
30. בענייננו, כתב האישום המתוקן מתאר עבירות דומות בטיבן ובאופיין (התעללות, שחיטה, הטענה והובלה וכדומה), שבוצעו לאורך תקופה של כ-3 שנים (בין השנים 2014-2017), באותו מקום (דיר), בנסיבות דומות וכלפי אותם קורבנות – בעלי החיים בדיר. לפיכך, קיים קשר ענייני והדוק בין כל העבירות והן מהוות מסכת עבריינית אחת, ואין מקום להפרדה מלאכותית ביניהם (ראו בעניין זה: ע"פ 5643/14 אהמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015)).
31. אשר על כן, יקבע להלן מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל האישומים. יחד עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין, בגזירת הדיון, אתחשב במכלול המעשים והעבירות, בבואי לקבוע את סוג העונש ומידתו.
- הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם:**
32. התכליות המוגנות בעבירות אותן ביצעו הנאשמים בניגוד לחוק צער בעלי החיים הן השמירה על שלומם של בעלי חיים ורווחתם, הגנה על החלש וחסר הישע, תוך הוקעת מעשי התעללות ושמירה על נפש האדם שלא תהפוך מושחתת ואכזרית (ראו פסקאות 29-35 לפסק דינו של כבוד השופט מ' חשין ז"ל ברע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ ואח' (22.6.1997)).
33. בנוסף, התכליות המוגנות בעבירות אותן ביצעו הנאשמים בניגוד לתקנות שהותקנו לחוק צער בעלי חיים וחוק העונשין הן שמירה על בריאותם של בעלי החיים והבטחת הטיפול הנאות בהם, וכן שמירה על בריאות הציבור ומניעת הפצה של מחלות בעלי חיים.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

34. ראוי לציין, כי ברע"פ 8122/12 ראמי פחמאוי נ' מדינת ישראל (27.1.2013) (להלן: "עניין פחמאוי"), קבע בית המשפט העליון כי המדיניות המשפטית בעבירות אלה היא להחמרה:

"... יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר והן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים... חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב שנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויותיו. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

35. בענייננו, אמנם עסקינן בעבירות שביצעו הנאשמים כלפי חיות משק שמטרת גידולן הוא למאכל, קרי, אין המדובר בעבירות כלפי חיות בית/מחמד שאז בדרך כלל מדובר בעבירות שמבוצעות מתוך אכזריות בלתי נסבלת וזדון, אך עדיין מדובר בחיות חסרות ישע שיש לדאוג לרווחתם ושלומם.

36. יתרה מזאת העבירות בוצעו בדיר עצמו, קרי, במקום בו יש לשמור באופן הדוק על כללי גידול החיות, לצורך שמירה על בריאות הציבור, ושם גם החיות אמורות לקבל, בין השאר, טיפול נאות.

37. אשר על כן אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית - גבוהה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

38. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין). בפסיקה נקבע כי יש להתייחס לחומרת ההתעללות בבעל החיים ובמידת הסבל שנגרמה לו, משכה ותדירותה של ההתעללות, נסיבותיה, סוג בעל החיים, גודלו, וכד'.
39.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 39. אפתח ואציין, כי במסגרת האישום השלישי בכתב האישום המתוקן לא מצוין פירוט מדויק של
- 2 כמות האירועים שהתרחשו בדיר ומספרם של החיות שנפגעו. בהיעדר הוכחה ולאור העובדה
- 3 שעסקינן בדין הפלילי, אתייחס לכמות של שני מקרים בלבד ביחס לכל עבירה נטענת.
- 4
- 5 40. אין חולק כי מדובר במספר אירועים חד ספרתי. כמו כן ניתן ללמוד כי הנאשם מס' 2 כמנהל הדיר
- 6 עשה שימוש בתפקידו הניהולי כדי למכור כבשים לנאשם מס' 1 לצורך שחיטה, כלומר קיים תכנון
- 7 שקדם לביצוע העבירות.
- 8
- 9 41. חלקו היחסי של הנאשם מס' 1 בביצוע העבירות הסתכם בשחיתת הכבשים, בהטענה והובלה של
- 10 כבשים חולים או פצועים, הנאשם מס' 2 כמנהל הדיר מכר את הכבשים, ראה אותם נשחטים וכן
- 11 היה שותף להטענתם לרכבו של הנאשם מס' 1, לפיכך בעבירות הנ"ל, יש לראות את חלקם היחסי
- 12 באופן שקול.
- 13
- 14 כמו כן הנאשם מס' 1 בעט בבטנו של כבש (לאחר שחיטתו) לצורך בדיקה האם הוא בחיים (ללא
- 15 מעורבות של הנאשם מס' 2), ונאשם מס' 2 זרק טלאיים חיים שנולדו לפח (ללא מעורבותו של
- 16 הנאשם מס' 1).
- 17
- 18 42. בכל אחת מהעבירות נגרם לחיות סבל, אך יש לקחת בחשבון כי בחלק מהמקרים הכבשים נשחטו
- 19 והעבירה התייחסה לכך שלא היה פיקוח וטרינרי.
- 20
- 21 43. באשר לסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, אציין כי טענת ב"כ המאשימה שהעבירות
- 22 בוצעו למטרת רווח כלכלי לא הוכחה, ולכן אני דוחה טענה זו.
- 23
- 24 44. ביחס לאכזריות - ראשית, שחיתת כבשים אינה מהווה כיום עבירה של התעללות, כלומר עצם
- 25 השחיטה אינה אכזרית בפני עצמה. שנית, במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם מס' 1 כי בעט
- 26 בבטנו של הכבש לאחר שחיטתו, לצורך בדיקה אם הוא בחיים. כלומר לא מדובר בעבירה שנובעת
- 27 מאכזריות או טאדיזם.
- 28
- 29 יצוין כי זריקת טלאיים חיים לפח, מכל סיבה שהיא אכזרית.
- 30
- 31 **מדיניות הענישה הנהוגה:**
- 32
- 33 45. **בחינת מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות אלו מגלה כי ברוב המקרים מדובר בהתעללות בחיות
- 34 בית/מחמד או במקרים של התעללות נקודתית, כמפורט להלן:
- 35

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 א. ת"פ (באר שבע) 4053-09 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' אברהם אלוש (9.11.2010),
2 הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של הובלת צאן ללא היתר בכתב וברכב שאינו
3 מורשה בניגוד לתקנות מחלות בעלי חיים ופקודת מחלות בעלי חיים. לאור נסיבותיו
4 הכלכליות והאישיות, החליט בית המשפט להפחית את הקנס המנהלי בכך שהוטל על הנאשם
5 קנס בסך של 1,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של 10,000 ₪.
6
7 ב. ת"פ (בי"ש) 4051-09 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' ליפשיץ (4.5.2011) – הנאשם
8 הורשע בעבירות של הובלת 6 ראשי בקר בניגוד לתקנות בעלי חיים ופקודת מחלות בעלי חיים
9 והוטל עליו קנס בסך של 3,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של 10,000 ₪.
10
11 ג. ת"פ (בי"ש) 52930-05-10 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' אל עמור (7.3.2011), הנאשם
12 הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של הובלת 19 ראשי צאן שאינם מסומנים וללא היתר
13 מוטריר בניגוד לתקנות מחלות בעלי חיים. על הנאשם הוטל קנס כספי בסך של 9,500 ₪
14 והתחייבות כספית בסך של 50,000 ₪.
15
16 ד. ת"פ (בי"ש) 52929-05-10 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' בייך (7.3.2011), הורשע נאשם
17 בהתאם להודאתו בעבירות של שחיטת כבש ללא רופא וטרינר בניגוד לתקנות מחלות בעלי
18 חיים ובעשיית מעשה העלול להפיץ מחלה בניגוד לסעיף 218 לחוק העונשין. על הנאשם הוטל
19 קנס כספי בסך של 7,500 ₪ והתחייבות כספית בסך של 50,000 ₪.
20
21 ה. ת"פ (ראשל"צ) 11965-12-15 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' ג'אברה ואח' (1.1.2018),
22 הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות של הובלת 31 עגלים שלא כדין ושחיטת שניים
23 מהם שלא בבית מטבחים וללא נוכחות רופא וטרינר. על כל אחד מהנאשמים הוטל קנס
24 כספי בסך של 6,500 ₪ והתחייבות כספית בסך של 15,000 ₪.
25
26 ו. ת"פ (בית שאן) 2739-02-18 מדינת ישראל נ' זערוזה (15.12.2019), הורשע נאשם בהתאם
27 להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שחיטת של 6 ראשי בקר שלא בבית מטבחים
28 וללא פיקוח וטרינרי. על הנאשם הוטל, במסגרת אישור הסדר הטיעון, קנס כספי בסך של
29 15,000 ₪ והתחייבות דומה.
30
31 ז. ת"פ (ראשל"צ) 27006-06-15 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' אנטילי (21.4.2016),
32 הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בשחיטת עגל ו-50 ראשי בקר שלא
33 בבית מטבחים ובניגוד לתקנות מחלות בעלי חיים וכן בעבירות נלוות נוספות. הסדר הטיעון

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 הסגור אושר על ידי בית המשפט והוטלו על הנאשם העונשים הבאים: 3 חודשי מאסר על
- 2 תנאי, קנס כספי בסך של 15,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של 30,000 ₪.
- 3
- 4 ח. ת"פ (ראשלי"צ) 13-10-51225 משרד החקלאות – היועץ המשפטי נ' נורדיה מדגירות שותפות
- 5 מוגבלת (29.1.2015), הורשעה הנאשמת (מדגרה לייצור ושיווק אפרוחים) בהתאם להודאתה
- 6 במסגרת הסדר טיעון בעבירה של התעללות בבעלי חיים בניגוד לסעיף 2(א) לחוק צער בעלי
- 7 חיים, לאחר שעובדיה השליכו לאשפה ביצי דגירה שבקעו לאחר השלכתם לאשפה. על
- 8 הנאשמת הוטל קנס כספי בסך של 15,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של 50,000 ₪.
- 9
- 10 ט. ת"פ (חיפה) 11-10-29579 מדינת ישראל נ' רמית רבית הודיים 91 בע"מ (16.1.2012),
- 11 הורשעה הנאשמת (מדגרה לייצור ושיווק אפרוחים) בהתאם להודאתה במסגרת הסדר טיעון
- 12 בעבירה של התעללות בבעלי חיים בניגוד לסעיף 2(א) לחוק צער בעלי חיים, לאחר שעובדיה
- 13 השליכו לאשפה במשך תקופה של כחודש ימים אפרוחים חיים שנפסלו לשיווק. על הנאשמת
- 14 הוטל קנס כספי בסך של 60,000 ₪ והתחייבות בסכום דומה.
- 15
- 16 י. ת"א (חיפה) 13-02-55319 מדינת ישראל נ' ג'בארין (20.6.2013), הנאשם הורשע בהתאם
- 17 להודאתו - בהובלת 6 טלאים בתא המטען של הרכב ו-6 טלאים נוספים במושב האחורי -
- 18 בעבירה של התעללות לפי סעיף 2(א) וסעיף 17(א) לחוק צער בעלי חיים, והובלת בעלי חיים
- 19 ללא היתר ובניגוד לתקנות בעלי החיים ופקודת מחלות בעלי חיים. על הנאשם הוטלו
- 20 העונשים הבאים: 5 חודשים מאסר על תנאי, קנס כספי 6,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של
- 21 12,000 ₪.
- 22
- 23 יא. ת"א (ת"א) 20-10-10697 מדינת ישראל נ' אלן רוס מוריסון (4.4.2021), הורשע הנאשם
- 24 בהתאם להודאתו בשתי עבירות של התעללות בבעל חיים לפי סעיף 2 וסעיף 17(א) לחוק
- 25 צער בעלי חיים ובשתי עבירות של איומים, לאחר שבמשך 3 ימים הכה את כלבו מספר רב של
- 26 פעמים, קשר את רגליו האחוריות ואף תיעד זאת בסרטונים ושלח למתלוננת לאחר שהחליטה
- 27 להיפרד ממנו. על הנאשם הוטלו העונשים הבאים: חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות,
- 28 6 חודשי מאסר על תנאי, פיצויים למתלוננת וצו המגביל את הנאשם להחזיק בעל חיים במשך
- 29 שנתיים.
- 30
- 31 יב. ת"פ (ראשלי"צ) 18-01-48060 מדינת ישראל נ' כהן (24.9.2020), הורשע נאשם בהתאם
- 32 להודאתו בעבירה של התעללות לפי סעיף 2(א) וסעיף 17(א) לחוק צער בעלי חיים, לאחר
- 33 שבעט בעיטה אחת בצווארה ובראשה של כלבתו, באזור בו הייתה פצועה ותפוררה. על הנאשם

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

- 1 הוטלו העונשים הבאים: חודשיים מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס כספי בסך
2 של 1,000 ₪. ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי מרכז.
- 3
- 4 יג. ת"פ 13-09-46436 מדינת ישראל נ' שיטריט ואח' (22.1.2020) הורשעו שני נאשמים במספר
5 מקרים של התעללות בעגלים במפעל של "אדום אדום", לפי סעיף 2(א) וסעיף 17(א) לחוק
6 צער בעלי חיים. הנאשמים אשר היו מנהלי המפעל התעללו בעצמם, ואף הורו לעובדיהם
7 להתעלל בעגלים באופן יומיומי באמצעות שימוש בשוקר חשמלי, מקלות וצינורות. על כל
8 אחד מהנאשמים הוטלו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי,
9 קנס כספי בסך של 8,000 ₪ ופיצוי בסך של 3,000 ₪ לטובת עמותת אנונימוס. ערעור שהוגש
10 לבית המשפט המחוזי בנצרת נדחה. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון תלוי ועומד.
- 11
- 12 46. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, במדיניות הענישה הראויה, ולאחר שאיזנתי בין מכלול
13 השיקולים הנוגעים בדבר, לרבות העובדה שמדובר בחיות משק, בהתחשב בחומרת האכזריות
14 בזריקת טלאיים חיים לפח, וכן בכך שלמרות שנרשם באישום השלישי "מספר הזדמנויות" הרי
15 שלא הוכח כאמור מספר מדויק של מקרים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד
16 מהנאשמים הוא כדלקמן:
- 17
- 18 ביחס לנאשם מס' 1 – מאסר על תנאי, קנס, וחתימה על התחייבות.
- 19
- 20 ביחס לנאשם מס' 2 – מאסר על תנאי, קנס, וחתימה על התחייבות.
- 21
- 22
- 23 קביעת העונש הראוי לנאשמים במסגרת מתחם הענישה:
- 24
- 25 47. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש להתחשב גם
26 בנסיבות האישיות של הנאשמים, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.
- 27
- 28 48. בשקילת העונש הראוי בתוך המתחם, הבאתי בחשבון את הודאתם של הנאשמים (על אף שהודו
29 לאחר שנשמעו ראיות), את העובדה שלקחו אחריות על מעשיהם, את העובדה כי לנאשמים אין
30 עבר פלילי, וכן את העובדה שלא עברו עבירות דומות מאז ביצוע העבירות.
- 31
- 32 49. עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי לא הוגש כתב אישום נגד עד התביעה באירוע המתואר באישום
33 השני, על אף הודאתו.
- 34

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

50. אציין עוד לחומרה את הצורך בהרתעת היחיד והרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין.
כפי שצוין לעיל, בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך כי "יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר והן חיות הבית" (ראו לעיל, עניין פחמאוו).

51. יצוין כי סברתי שיש לקבוע לנאשם מס' 2 תקופת מאסר על תנאי גבוהה יותר וכן קנס גבוה יותר, נוכח העובדה שבזריקת טלאיים חיים לפח דבקה אכזריות רבה יותר בהשוואה לפעולותיו של נאשם מס' 1.

בהתחשב במכלול השיקולים ששקלתי לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים כדלהלן:

52. ביחס לנאשם מס' 1 :

א. חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מבין העבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך של 30,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.7.2021 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. אי ביצוע תשלום כלשהו במלואו ובמועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של 50,000 ₪, להימנע מביצוע עבירה מבין העבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום.

53. ביחס לנאשם מס' 2 :

א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מבין העבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך של 40,000 ₪ או 160 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.7.2021 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. אי ביצוע תשלום כלשהו במלואו ובמועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של 60,000 ₪, להימנע מביצוע עבירה מבין העבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 18-09-24123 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

זכות ערעור לבית משפט מחוזי כדין.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשפ"א, 02/06/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב סולומון, שופט

הנאשם מס' 1: לאחר שגזר הדין הוקרא בפני, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה מבין העבירות בהן הורשעתי וזאת למשך שלוש שנים החל מהיום. אני מודע לכך שבמידה ואפר התחייבות זו, אהיה חייב לשלם סכום של 50,000 ₪.

החלטה

הנאשם מס' 1 מתחייב בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף – 2019.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשפ"א, 02/06/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב סולומון, שופט

הנאשם מס' 2: לאחר שגזר הדין הוקרא בפני, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה מבין העבירות בהן הורשעתי וזאת למשך שלוש שנים החל מהיום. אני מודע לכך שבמידה ואפר התחייבות זו, אהיה חייב לשלם סכום של 60,000 ₪.

בית משפט השלום בבית שאן

02 יוני 2021

ת"פ 24123-09-18 מדינת ישראל נ' שבלי ואח'

החלטה

הנאשם מס' 2 מותחייב בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף – 2019.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשפ"א, 02/06/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב סלומון, שופט